

Sygnatura akt I C 1870/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2016r. w K.

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko B. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej B. S. na rzecz strony powodowej Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 850,00 zł (osiemset pięćdziesiąt i 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8.12.2014r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 138,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1870/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej B. S. kwoty 1337,08 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 8.12.2014r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że pozwana zawarła w dniu 23.09. 2014r. z (...) Sp. z o.o. za pośrednictwem platformy internetowej www.kreditio24.pl umowę pożyczki na kwotę 850 zł. Całkowita kwota jaką pozwana zobowiązała się zwrócić wynosiła 1337,08 zł. Sumy tej jednak nie zwróciła, a wierzytelność z tego tytułu została w dniu 14.09.2014r. przelana przez (...) Sp. z o.o. na rzecz strony powodowej.

Postanowieniem z dnia 5.11.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tut. Sądu.

Pozwana B. S. nie stawiła się na rozprawę, ani też nie zajęła stanowiska na piśmie, wobec czego sąd na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydał wyrok zaoczny, którym powództwo uwzględnił jedynie w części. Fakt bowiem, że pozwany nie wdaje się w spór nie oznacza, że sąd jest zwolniony z oceny zasadności żądania opartego na twierdzeniach zgłoszonych w pozwie (zob. min. orzeczenia S.N. z 15.09.1967 r. w sprawie III CRN 175/67 , Biuletyn S.N. 1974 nr 1 poz. 4, z 21. 05.1971 r. III CRN 99/71B. S..N. 1971, nr 7 -8 , poz. 123, z 7.06. 1972 , (...) 30/72 , LEX nr 7094). Ocena zasadności roszczenia wymagała przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23.09.2014r. pozwana B. S. zawarła za pośrednictwem platformy internetowej www.kreditio24.pl ramową umowę pożyczki z (...) Sp. z o.o. Przewidywała ona udzielania pożyczek w kwotach od 4 000 zł do 6000 zł na okres od 1 do 12 miesięcy. W ramowej umowie nie została wskazana kwota prowizji. Umowa przewidywała natomiast min., że w przypadku zwłoki ze spłatą pożyczki, pożyczkobiorca zostanie obciążony opłatami za wysłane w formie pisemnej lub wiadomością e-mail wezwania w wysokości – za 3 początkowe wezwania wysyłane po 6, 20, i 30 dniu od upływu terminu spłaty po 40 zł za każde. Pożyczkodawca zastrzegł sobie także naliczanie odsetek maksymalnych od dnia następnego po wymagalności spłaty.

Dowód: umowa ramowa k.19-21

W wydruku podstawowych informacji o pożyczce z datą dodania 24.09.2014r., znalazł się zapis wskazujący kwotę 850 zł oraz wysokość prowizji 3 zł. Natomiast w piśmie z 1.10.2014r. znalazł się zapis wskazujący wysokość pożyczki na 850 zł oraz wysokość prowizji na kwotę 567,44 zł.

Dowód: pismo – „podstawowe informacje” k.25, pismo z 1.10.2014r. k.22

W dniu 14.09.2015r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a Kancelarią (...) Spółką Akcyjną z siedzibą K. została zawarta umowa przelewu wierzytelności obejmująca min. wierzytelność wynikającą z przedmiotowej umowy.

Dowód: umowa przelewu k.13-16

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w Konstytucji RP (art. 76 Konstytucji RP). Zawarta z pozwaną umowa pożyczki nie została indywidualnie uzgodniona, a opiera się na wzorcu umownym. Stosownie do art. 385 § 1 k.c. postanowienia umowne zawierane z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Obowiązkiem sądu jest kontrola czy łącząca strony umowa nie zawiera niedozwolonych postanowień czyli tzw. klauzul abuzywnych.

Niewątpliwie w treści ramowej umowy pożyczki takie zapisy w odniesieniu do kosztów z tytułu wezwań do zapłaty po 40 zł się znajdują. Koszty związane wezwaniami do zapłaty powinny co do zasady odpowiadać rzeczywistym kosztom poniesionym z tego tytułu. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 15.06.2012r., XVII Amc 5345/11 uznał za niedozwolone i zakazał jednemu z banków wykorzystywania min. postanowienia dotyczącego opłat za wysłanie wezwań do zapłaty w wysokości 15 zł. Klauzula w tym zakresie jest zapisana w rejestrze klauzul niedozwolonych pod poz. 5331. W wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16.01.2013r., (...), za niedozwoloną została uznana opłata za wysłanie monitu w wysokości 10 zł. Tymczasem powód, jak wynika z ramowej umowy naliczał opłaty w wysokości po 40 zł .

Wyroki prawomocne w zakresie klauzul niedozwolonych korzystają z prawomocności rozszerzonej, stosownie do art.479⁴³ k.p.c. i sąd uwzględnia je z urzędu.

Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie został wyznaczony przepisem art.359 § 2 k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP (w dacie zawarcia umowy).

Zgodnie z art.13 ust.1 w zw. z art.14 ustawy z 12.05.2011r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014r.poz.1497) pozwana powinna przed zawarciem umowy otrzymać formularz informacyjny na trwałym nośniku min. o rzeczywistej rocznej stopie oprocentowania kredytu, o kosztach jakie ma ponieść w związku z zawartą umową. Pozwana otrzymała pożyczkę w kwocie 850 zł. W wydruku podstawowych informacji o pożyczce z datą dodania 24.09.2014r., znalazł się zapis

wskazujący wysokość prowizji 3 zł. Natomiast w piśmie z 1.10.2014r. znalazł się zapis wskazujący wysokość pożyczki na 850 zł oraz wysokość prowizji na kwotę 567,44 zł. Wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie. Zgodnie z art. 385 § 2 k.c. postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta.

Sąd zobowiązał powoda do wyjaśnienia, co dokładnie obejmuje suma dochodzona pozwem, czy i jakie kwoty zostały przez pozwaną zapłacone na poczet pożyczki i jak zostały one zarachowane, powód informacji w tym zakresie nie przedstawił.

Z przytoczonych względów Sąd uwzględnił żądanie na podstawie art. 720 § 1 k. c. i art.509 k.c. jedynie w zakresie kwoty 850 zł, odpowiadającej wysokości kapitału w pozostałym zakresie wobec powództwo wobec niewykazania jego zasadności podlegało oddaleniu.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 100 k. p. c., zasądzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (217x63,64%)

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.